

προσηρμοσμένοι ἕκαστος ἐκ τῶν δύο ἐπὶ καθέτου ξυλαρίου, ἐμονομάχουν πεισματωδῶς διὰ ξυλίων καὶ μόλις δρατῶν ξιφιδίων. Ἄλλος ψύλλος ἔσυρε μόνος του διὰ κλωστῆς μικρὸν τεχνητὸν ἐλέφαντα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ψύλλος πάλιν ἐκάθητο ἡσυχότατα ὑπὸ μικρὸν κουβούκλιον. Παρέκει μικρὸς ἀνεμόμυλος ἐκινεῖτο ὑπὸ ψύλλου προσηρμοσμένου διὰ τῆς βάχεως ἐντὸς τοῦ μύλου. Διὰ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν του, ὁ ψύλλος περιέστρεφε μικρὸν κύλινδρον ἐπὶ ἄξωνος εὐρισκόμενον, οὗτος δὲ ἐκίनेι τὰ πτερὰ τοῦ μύλου. Ψύλλος τις ἔφερε σφαίραν εἰς τὸν πόδα του προσηρητημένην διὰ μικρᾶς μεταλλίνης ἀλύσεως, ὡς οἱ κατάδιχοι, καὶ ἄλλοτε μὲν πηδῶν τὴν ἔκαμνε νὰ ὑψώνηται, ἄλλοτε δὲ βαδίζων τὴν ἔσυρε μεθ' ἑαυτοῦ. Καὶ ὕδωρ ἤντλει μικρὸς ψύλλος ἀπὸ μικροσκοπικοῦ φρέατος καὶ ὡς ἵππος ἐχρησίμευεν ἄλλος, ἐφ' οὗ διέκρινε τις διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀδιόρατον χάρτινον ἀναβάτην. Τέλος ἡ παράστασις ἔληγε διὰ βολῆς μικροῦ κανονίου, εἰς ὃ ἔθετε πῦρ γενναῖος ψύλλος, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ὁ ψύλλος ἦτο προσηρητημένος εἰς τὸ ἄκρον ξυλαρίου, ὅπερ ἐστρέφετο περὶ τινὰ ἄξωνα· διέγραφε λοιπὸν κύκλον ὁ ψύλλος καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλου εὐρίσκετο μικρὸν κανόνιον. Εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τοῦ ξυλαρίου ἐκρέματο ἀπὸ λεπτοτάτου ἡμάτος ἐκ πλατίνης σταγῶν θειικοῦ ὀξέος. Ἄμα ἡ σταγῶν ἔφθανεν ὑπεράνω τῆς ὀπῆς τοῦ κανονίου ἠγγίξε πρὸς κόνιν τινὰ συγκειμένην ἐκ χλωρικῆς ποτάσεως καὶ ζακχάρους, ἥτις, ὡς γνωστὸν, ἀνάπτει εὐθὺς ἄμα ἔληθι εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ θειικὸν ὀξύ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶνε ἀξία μνείας διότι ἐχρειάσθη ἔκτακτος ὑπομονὴ εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ παρασκευὴν ὄλων ἐκείνων τῶν θαυμασίων πραγμάτων. Εὐκόλως δὲ θὰ νοήσῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι οἱ ψύλλοι οὗτοι οὐδόλως εἶνε ἡμερωμένοι ἢ γυμνασμένοι ὅπως ἔλεγεν ὁ ἐπιδεικνύων αὐτούς, ἀλλ' ἔκαμνον τὰ πάντα μόνον καὶ μόνον διὰ τῶν προσπαθειῶν, ἃς κατέβαλλον ἵνα ἀνακτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των.

ΤΡΟΦΗ ΧΕΛΙΔΙΟΝΩΝ

Παρατηρήθη ὅτι αἱ χελιδόνες φέρουσι τροφήν εἰς τοὺς νεοσσούς των εἰκοσάκις τὴν ὥραν· κατὰ συνέπειαν ἐν ζεύγος τοιούτων πτηνῶν, φέρον οὕτω πῶς τροφήν ἐπὶ ἐκκαίδεκα ὥρας, ἥτοι ἀπὸ τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς ὀγδόης ἐσπερινῆς, ἐπισκέπτεται ἐξακοσίας τεσσαράκοντα φορές τὴν φωλιαν του καθ' ἡμέραν. Ἐκάστην φοράν οἱ δύο γονεῖς φέρουσι πρὸς τοὺς νεοσσούς των τοὐλάχιστον δέκα ἔντομα, τουτέστιν ἐξ χιλιάδας τετρακόσια τοιούτων καθ' ἡμέραν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἐξακοσίας μίας, τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς καταναλί-

σκουσι πρὸς ἴδιαν των τροφήν· ὥστε μία οἰκογένεια χελιδόνων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τρώγει ἑπτὰ χιλιάδας, καὶ ἐν ἐνὶ μηνὶ διακοσίας δέκα χιλιάδας ἔντομων. Ἄν δὲ οἱ γονεῖς καταναλίσκωσι μόνον τριάκοντα χιλιάδας ἔντομων, ἔπεται ὅτι οἰκογένεια ἐξ ἑπτὰ τοιούτων πτηνῶν θὰ καταναλώσῃ πεντακοσίας ἐβδομήκοντα ἐξ χιλιάδας ἔντομων κατὰ μῆνα.

Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι ἐκκτὸν οἰκογένειαι χελιδόνων ἀπαλλάσσουσι μίαν κωμόπολιν πλεόν τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ὀχληρῶν καὶ ἐπιβλαβῶν ζωῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον καταικῆσωσιν ἐν αὐτῇ.¹

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Ο ΝῶΣ ΚΑΙ Ο ΑΜΠΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ

Ἢ Οταν ὁ Νῶς ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, ὁ διάβολος ἤλθε πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε: Τί κάμνεις αὐτοῦ;

— Φυτεύω ἀμπελῶνα.

— Καὶ εἰς τί χρησιμεύει ὁ ἀμπελῶν;

— Ὁ καρπὸς αὐτοῦ, εἶτε χλωρὸς εἶτε ξηρὸς, ἀπεκρίθη ὁ Νῶς, εἶνε καλὸς καὶ γλυκὺς· ὁ οἶνος δὲ, τὸν ὁποῖον ἐκπιέζει τις ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦτον, εὐφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἄς ἐργασθῶμεν ἐξ ἡμισείας, εἶπεν ὁ διάβολος.

— Δέχομαι, ἀπεκρίθη ὁ Νῶς.

Τί κάμνει τώρα ὁ διάβολος; Πηγαίνει καὶ εὐρίσκει ἐν ἀρνίον καὶ ἕνα λέοντα, ἕνα χοῖρον καὶ ἕνα πίθηκον, τοὺς ἔσφαξε, ἀνακάτωσε τὸ αἷμά των, καὶ με αὐτὸ ἔβρεξε τὴν γῆν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐὰν φάγῃ τὸν καρπὸν τοῦ κλήματος, εἶνε καλὸς καὶ ἡμερος ὡς ἀρνίον· ἐὰν πίνῃ τὸν οἶνον, φαντάζεται ὅτι εἶνε λέων· ἐὰν πίνῃ συγὰ, γίνεται χονδρὸς καὶ ἀπεχθὴς ὡς χοῖρος· ἐὰν δὲ μεθύσῃ, φλυαρεῖ, σείεται, καὶ μορφαίνει ὡς πίθηκος.

ΔΙΑΤΙ ΤΑ ΠΤΗΝΑ ΤΡΩΓΟΥΣΙ ΧΑΛΙΚΑΣ

Ἐν τῷ στομάχῳ τῶν πτηνῶν εὐρίσκονται λιθίδια, τεμάχια χαλίκων, ἄμμος, κτλ. Τὰ πτηνὰ καταπίνουσι τὰ τεμάχια ταῦτα ἐκ συναισθήσεως λογισμένης· διότι τοῖς εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα καὶ ἄνευ τούτων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποίησωσι τὰ τρόφιμα.

Ἐπειδὴ τὰ πτηνὰ δὲν δύνανται νὰ λειάνωσι τὰ τρόφιμα, ἐνῶ καταβροχθίζουσι αὐτὰ, τὰ τρόφιμα κατέρχονται εἰς τὸν στόμαχον ἀνέπαφα· ἐκεῖ δὲ χρησιμεύουσιν οἱ χάλικες. Ὁ πρόλοβος εἶναι θύλαξ μυώδης, περιβεβλημένος ἐσωτερικῶς μεμβράναν κερταοειδῆ· ὅταν τὰ τρόφιμα τοῦ